

Anonimizuota versija

Vertimas

C-600/21-1

Byla C-600/21

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2021 m. rugsėjo 28 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Cour de cassation (Prancūzija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. birželio 16 d.

Kasatorė:

QE

Kita kasacinio proceso šalis:

Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

<...>

2021 M. BIRŽELIO 16 d. KASACINIO TEISMO (PIRMOJI CIVILINIŲ BYLŲ KOLEGIJA) SPRENDIMAS

QE, <...> Mezon Alfore, pateikė kasacinį skundą <...> dėl 2019 m. spalio 3 d. *Cour d'appel de Versailles* (Versalio apeliacinis teismas) (16-oji kolegija) priimto sprendimo byloje, kurioje nagrinėtas jo ir kitos kasacinio proceso šalies, *Société caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest*, <...> Nantas, ginčas.

<...> [procesiniai klausimai]

Faktinės aplinkybės ir procesas

- 1 Remiantis skundžiamu sprendimu (Versalis, 2019 m. spalio 3 d.), priimtu Kasaciniam Teismui (pirmoji civilinių bylų kolegija, 2018 m. rugsėjo 26 d., <...>) grąžinus bylą, 2006 m. vasario 21 priimtu pasiūlymu, kuris patvirtintas autentišku dokumentu 2006 m. gegužės 17 d., *Caisse fédérale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest*, kurios teises perėmė *Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest* (bankas), suteikė QE (paskolos gavėjas) 209 109 EUR paskolą nekilnojamajam turtui įsigyti, grąžinamą per dvidešimt metų. Sutarties bendrųjų sąlygų 16-1 straipsnyje numatyta, kad daugiau kaip trisdešimt dienų vėluojant mokėti pagrindinę paskolos sumą, palūkanas ar papildomus mokesčius, skola mokėtina automatiškai ir nedelsiant, be formalumų ir raginimo įvykdyti įsipareigojimus.
- 2 Atsižvelgdamas į tai, kad nebuvo sumokėta nei 904,5 EUR paskolos įmoka, kuri turėjo būti sumokėta 2012 m. gruodžio 10 d., nei 2013 m. sausio mėn. paskolos įmoka, 2013 m. sausio 29 d. bankas nutraukė sutartį prieš terminą prieš tai neparaginęs įvykdyti įsipareigojimus ir 2015 m. rugsėjo 17 d. jo prašymu areštuotas paskolos gavėjo būstas. Paskolos gavėjas tvirtino, kad turto arešto akte buvo pažeidimų, ir 2015 m. spalio 13 d. kreipėsi į vykdymą užtikrinančią teisumą dėl procedūros panaikinimo.

Kasacinio skundo pagrindų analizė

<...>

- 3 <...> [Pirmasis pagrindas neturi reikšmės šioje instancijoje]

Dėl antrojo pagrindo

Kasacinio skundo pagrindo išdėstymas

- 4 Paskolos gavėjas nesutinka su sprendimu atmesti jo reikalavimus, nes:
 - „1. Sutarčių, verslininkų sudarytų su vartotojais, sąlygos, kuriomis siekiama ryškaus neatitikimo tarp sutarties šalių teisių ir pareigų vartotojų nenaudai, ar dėl kurių atsiranda toks ryškus neatitikimas, yra nesąžiningos; verslininkui nepateikus priešingų įrodymų, nesąžiningomis laikomos sąlygos, kuriomis siekiama verslininkui suteikti galimybę nutraukti sutartį apie tai tinkamai nepranešus, arba dėl kurių atsiranda tokia galimybė; bylą iš esmės nagrinėjantis teismas turi *ex officio* patikrinti jam nurodytų sąlygų sąžiningumą, kai jam pateiktos faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis remdamasis jis gali priimti sprendimą; nagrinėjamu atveju apeliacinis teismas, konstatavęs, kad paskolos sutarties 16.1 straipsnyje numatyta, jog paskolos davėjas galėtų nutraukti sutartį prieš terminą be formalumų ar raginimo įvykdyti įsipareigojimus, jeigu paskolos gavėjas daugiau kaip trisdešimt dienų vėluoja mokėti paskolos įmokas, ir nenagrinėjęs, ar ši

sąlyga, pagal kurią verslininkui suteikiama galimybė nutraukti sutartį apie tai tinkamai nepranešus, neturėjo būti laikoma nesąžininga, nebent bankas įrodytų priešingai, teisiškai nepagrindė savo sprendimo Vartotojų kodekso buvusio L. 132-1 straipsnio (dabar – L. 212-1 straipsnio), buvusio R. 132-2 straipsnio 4 dalies (dabar – R. 212-4 straipsnis), R. 632-1 straipsnio ir buvusio L. 141-4 straipsnio, taip pat Civilinio kodekso 1184 straipsnio (iki 2016 m. vasario 10 d. nutarimo galiojusios redakcijos) požiūriu;

2. Sutarčių, verslininkų sudarytų su vartotojais, sąlygos, kuriomis siekiama ryškaus neatitikimo tarp sutarties šalių teisių ir pareigų vartotojų nenaudai, ar dėl kurių atsiranda toks ryškus neatitikimas, yra nesąžiningos; nesąžininga yra tokia sąlyga, pagal kurią skolos davėjas gal nutraukti sutartį prieš terminą ir taip pareikalauti nedelsiant sumokėti skolą, motyvuodamas vėlavimu mokėti paskolos įmokas daugiau nei trisdešimt dienų, bet nereikalaujamas, kad paskolos gavėjas prieš tai pateiktų paaiškinimus dėl priežasties, lėmusios sutarties nutraukimą prieš terminą; bylą iš esmės nagrinėjantis teismas turi *ex officio* patikrinti jam nurodytų sąlygų nesąžiningumą, kai jam pateiktos faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis remdamasis jis gali priimti sprendimą; nagrinėjamu atveju apeliacinis teismas, nenagrinėjęs, ar paskolos sutarties 16.1 straipsnis nėra nesąžiningas dėl to, kad pagal jį skolos davėjas galėjo vienašališkai nutraukti sutartį, jeigu daugiau kaip trisdešimt dienų vėluojama sumokėti paskolos įmoką, nesuteikiant paskolos gavėjui galimybės pateikti paaiškinimus dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kuriuo jis kaltinamas, teisiškai nepagrindė savo sprendimo Vartotojų kodekso buvusio L. 132-1 straipsnio (dabar – L. 212-1 straipsnio), R. 632-1 straipsnio ir buvusio L. 141-4 straipsnio, taip pat Civilinio kodekso 1184 straipsnio (iki 2016 m. vasario 10 d. nutarimo galiojusios redakcijos) požiūriu;

3. Sutarčių, verslininkų sudarytų su vartotojais, sąlygos, kuriomis siekiama ryškaus neatitikimo tarp sutarties šalių teisių ir pareigų vartotojų nenaudai, ar dėl kurių atsiranda toks ryškus neatitikimas, yra nesąžiningos; bylą iš esmės nagrinėjantis teismas turi *ex officio* patikrinti jam nurodytų sąlygų nesąžiningumą, kai jam pateiktos faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis remdamasis jis gali priimti sprendimą; Teisingumo Teismas nusprendė, kad 1993 m. balandžio 5 d. Direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais 3 straipsnio 1 dalis ir 4 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad kalbant apie nacionalinio teismo atliekamą sąlygos, susijusios su sutarties nutraukimu prieš terminą dėl skolininko įsipareigojimų neįvykdymo tam tikrą laiką, nesąžiningumo analizę, pažymėtina, kad šis teismas turi patikrinti, ar verslininkui palikta teisė pareikalauti grąžinti visą paskolą priklauso nuo to, kad vartotojas neįvykdo pareigos, kuri atsižvelgiant į aptariamus sutartinius santykius yra esminė, ar ši teisė numatyta tais atvejais, kai toks neįvykdymas yra pakankamai rimtas, atsižvelgiant į paskolos trukmę ir sumą, ar tokia teise nukrypstama nuo šioje srityje taikytinų bendrųjų teisės normų, kai nėra specialių sutartinių nuostatų, ir ar nacionalinėje teisėje numatyta atitinkamų ir veiksmingų priemonių, leidžiančių vartotojui, kai šiam taikoma tokia sąlyga, pašalinti reikalavimo grąžinti visą paskolą pasekmes (2017 m. sausio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Banco Primus*, C-421/[14]); nagrinėjamu atveju apeliacinis teismas, nenagrinėjęs, ar paskolos sutarties 16.1 straipsnio sąlyga nėra

nesąžininga dėl to, kad pagal ją dėl paprasto daugiau nei trisdešimties dienų vėlavimo sumokėti paskolos įmoką gali būti nutraukta dvidešimties metų terminui ir dėl 209 109 EUR sumos sudaryta sutartis, teisiškai nepagrindė savo sprendimo 1993 m. balandžio 5 d. Direktyvos 93/13/EEB 3 straipsnio 1 dalies ir 4 straipsnio, kaip juos aiškina Teisingumo Teismas, taip pat Vartotojų kodekso buvusio L. 132-1 straipsnio (dabar – L. 212-1 straipsnio), R. 632-1 straipsnio ir buvusio L. 141-4 straipsnio požiūriu.“

Teismo vertinimas

Atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnį:

Europos Sąjungos teisė

5 Pagal 1993 m. balandžio 5 d. Direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad ta sutarties sąlyga, dėl kurios nebuvo atskirai derėtasi, yra laikoma nesąžininga, jeigu pažeidžiant sąžiningumo reikalavimą dėl jos atsiranda ryškus neatitikimas tarp iš sutarties kylančių šalių teisių ir pareigų vartotojo nenaudai.

6 Šios direktyvos 4 straipsnyje nurodyta:

„1. Nepažeidžiant 7 straipsnio, sutarties sąlygos nesąžiningumas vertinamas, atsižvelgiant į prekių ar paslaugų, dėl kurių buvo sudaryta sutartis, pobūdį, ir sutarties sudarymo metu nurodant [atsižvelgiant į] visas sutarties sudarymo aplinkybes ir visas kitas tos sutarties arba kitos sutarties, nuo kurios ji priklauso, sąlygas.

2. Sąlygų nesąžiningumo vertinimas nėra susijęs nei su pagrindinio sutarties dalyko apibrėžimu, nei su kainos ir atlygio adekvatumu mainais suteiktoms paslaugoms ar prekėms, jei šios sąlygos pateikiamos aiškia, suprantama kalba.“

7 2017 m. sausio 26 d. Sprendime (*Banco Primus SA*, C-421/14) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (Teisingumo Teismas) nusprendė, kad Direktyvos 93/13 3 straipsnio 1 dalis ir 4 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad:

„– nagrinėjant pardavėjo ar tiekėjo [verslininko] su vartotoju sudarytos sutarties sąlygos galimą nesąžiningumą turi būti nustatoma, ar dėl šios sąlygos atsiranda sutarties šalių teisių ir pareigų ryškus neatitikimas vartotojo nenaudai. Toks nagrinėjimas turi būti atliekamas atsižvelgiant į nacionalinės teisės nuostatas, taikytinas tuo atveju, kai šiuo klausimu nėra susitarimo tarp šalių, į vartotojo pagal nacionalinės teisės nuostatas turimas priemonės užkirsti kelią tokios rūšies sąlygų naudojimui, į prekių ar paslaugų, sudarančių nagrinėjamos sutarties dalyką, pobūdį ir į visas šios sutarties sudarymo aplinkybes; <...>

– kalbant apie nacionalinio teismo atliekamą sąlygos, susijusios su sutarties nutraukimu prieš terminą dėl skolininko įsipareigojimų nevykdymo tam tikrą laiką, nesąžiningumo analizę, pažymėtina, kad šis teismas turi patikrinti, ar

pardavėjui arba tiekėjui [verslininkui] palikta teisė pareikalauti grąžinti visą paskolą priklausu nuo to, kad vartotojas neįvykdo pareigos, kuri atsižvelgiant į aptariamus sutartinius santykius yra esminė, ar ši teisė numatyta tais atvejais, kai toks neįvykdymas yra pakankamai rimtas, atsižvelgiant į paskolos trukmę ir sumą, ar tokia teise nukrypstama nuo šioje srityje taikytinų bendrųjų teisės normų, kai nėra specialių sutartinių nuostatų, ir ar nacionalinėje teisėje numatyta atitinkamų ir veiksmingų priemonių, leidžiančių vartotojui, kai šiam taikoma tokia sąlyga, pašalinti reikalavimo grąžinti visą paskolą pasekmes.“

Nacionalinė teisė

- 8 Pagal Vartotojų kodekso, iš dalies pakeisto 2001 m. rugpjūčio 23 d. Nutarimu Nr. 2001-741 L., kuris taikomas bylai ir kuriuo, be kita ko, ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, 132-1 straipsnį sutarčių, verslininkų sudarytų su asmenimis, kurie nėra verslininkai, arba su vartotojais, sąlygos, kuriomis siekiama ryškaus neatitikimo tarp sutarties šalių teisių ir pareigų asmenų, kurie nėra verslininkai, arba vartotojų nenaudai, ar dėl kurių atsiranda toks ryškus neatitikimas, yra nesąžiningos.
- 9 Remdamasis Civilinio kodekso redakcijos, galiojusios iki 2016 m. vasario 10 d. Nutarimo Nr. 2016-131, 1134, 1147 ir 1184 straipsniais *Cour de cassation* nuosekliai daro išvadą, kad nors paskolos sutartyje gali būti numatyta, jog dėl paskolos gavėjo, kuris nėra verslininkas, įsipareigojimų nevykdymo sutartis nutraukiama prieš terminą, tokia teisė nutraukti sutartį negali būti suteikta kreditoriui, jei šis neparagino vykdyti įsipareigojimus, nuroydamas terminą, per kurį skolininkas gali užkirsti kelią tokiam nutraukimui ir įsipareigojimai nebuvo įvykdyti. Vis dėlto jis pripažįsta, kad aiškia ir nedviprasmiška sutarties nuostata gali būti nukrypta nuo reikalavimo pateikti raginimą vykdyti įsipareigojimus (2004 m. vasario 3 d. pirmoji civilinių bylų kolegija, <...>, 2015 m. birželio 3 d. pirmoji civilinių bylų kolegija, <...>, 2017 m. birželio 22 d. pirmoji civilinių bylų kolegija, <...>), jeigu vartotojas taip informuojamas apie savo įsipareigojimų nevykdymo pasekmes.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikimo motyvai

- 10 Siekiant išnagrinėti kasacinio skundo pagrindų dalis reikia nustatyti, ar direktyvos 3 straipsnio 1 dalis ir 4 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama sutartyse, sudarytose su vartotojais, susitarti atleisti nuo pareigos pateikti raginimą vykdyti įsipareigojimus, net jeigu toks atleidimas sutartyje numatytas aiškiai ir nedviprasmiškai, ir ar ginčijama sąlyga, kiek dėl jos sutartis prieš terminą nutraukiama automatiškai tuo atveju, jeigu daugiau kaip trisdešimt dienų vėluojama mokėti pagrindinę paskolos sumą, palūkanas ar kitus mokesčius, turi būti laikoma nesąžininga, atsižvelgiant, be kita ko, į kriterijus, kuriuos Teisingumo Teismas nustatė 2017 m. sausio 26 d. Sprendime *Banco Primus* (C-421/14). Ryškų neatitikimą gali patvirtinti tai, kad tokia sąlyga leidžia skolos davėjui nutraukti sutartį apie tai tinkamai nepranešus ir nesuteikiant paskolos gavėjui galimybės pateikti paaiškinimus dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kuriuo

jis kaltinamas. Argumentą, kad sąlyga nėra nesąžininga, galima grįsti tuo, jog tam, kad tokia sąlyga būtų galiojanti, ji turi būti numatyta aiškiai ir nedviprasmiškai, kad paskolos gavėjas būtų visapusiškai informuotas apie savo įsipareigojimus. Galima pridurti, kad jis visada turi galimybę kreiptis į teismą, siekdamas užginčyti sąlygos taikymą ir reikalauti taikyti sankcijas už skolos davėjo piktnaudžiavimą ja.

- 11 Atsižvelgiant į minėtame 2017 m. sausio 26 d. Teisingumo Teismo sprendime nustatytą pirmąjį kriterijų, kuris taikomas nacionaliniam teismui vertinant galimą sąlygos, susijusios su sutarties nutraukimu prieš terminą dėl skolininko įsipareigojimų nevykdymo per nustatytą laikotarpį, nesąžiningumą, galima būtų pripažinti, kad tai, jog vartotojas per nustatytą terminą nesumokėjo mėnesinės įmokos, yra jo esminio įsipareigojimo nevykdymas, nes jis įsipareigojo mokėti numatytas mėnesines įmokas, ir kad šis įsipareigojimas apibrėžia skolos davėjo įsipareigojimą,
- 12 Daugiau klausimų kyla dėl antrojo kriterijaus, pagal kurį reikia įvertinti, ar daugiau kaip trisdešimties dienų vėlavimas mokėti pagrindinę paskolos sumą, palūkanas ar kitus mokesčius, kaip numatyta pagal nagrinėjamą sąlygą, laikomas pakankamai reikšmingu įsipareigojimo nevykdymu, atsižvelgiant į paskolos laikotarpio trukmę ir sumą. Atsižvelgiant į kreditų trukmės ilgėjimą ir palūkanų normų mažėjimą, nesumokėtos sumos gali būti pakankamai nedidelės, atsižvelgiant į paskolos laikotarpio trukmę ir paskolos sumą sutarties nutraukimo prieš terminą momentu, todėl įsipareigojimo nevykdymo reikšmingumas galėtų tapti santykinis ir galėtų būti atsižvelgta į bendrą sutartinių santykių pusiausvyrą. Vis dėlto toks argumentavimas, kuris reikštų, kad teismas turi kiekvienu atveju nustatyti, kokia yra mažiausia suma, siejama su paskolos laikotarpio trukme ir suma, ir koks trumpiausias terminas, kai įsipareigojimų nevykdymas yra pakankamai reikšmingas, kad būtų pagrįstas reikalavimas nedelsiant sumokėti paskolą, galėtų būti laikomas įtvirtinančiu nelygybę tarp vartotojų.
- 13 Taigi kyla klausimas, ar daugiau kaip trisdešimties dienų vėlavimas mokėti vieną pagrindinės paskolos sumos įmoką, palūkanas ar kitus mokesčius, kaip numatyta pagal nagrinėjamą sąlygą, gali būti laikomas pakankamai reikšmingu įsipareigojimų nevykdymu, atsižvelgiant į paskolos laikotarpio trukmę ir paskolos sumą.
- 14 Pagal trečiąjį kriterijų reikia nustatyti, ar sąlyga nukrypstama nuo bendrosios teisės normų, taikomų šioje srityje, kai nėra konkrečių sutartinių nuostatų. Pagal bendrosios teisės normas reikalaujama, kad prieš sutarties nutraukimą prieš terminą būtų paraginta vykdyti įsipareigojimus, kartu pripažįstant, kad šalis gali nukrypti nuo šios taisyklės, bet reikalaujant apie nutraukimą tinkamai pranešti. Atsižvelgiant į tai, kad pagal nagrinėjamą sąlygą turi būti pranešta prieš trisdešimt dienų, gali būti abejojama dėl to, ar šis terminas yra pakankamas, kad paskolos gavėjas susisiektų su skolos davėju, pateiktų paaiškinimus dėl įsipareigojimų nevykdymo, kuriuo jis kaltinamas, ir surastų sprendimą apmokėti vieną ar kelias įmokas. Vis dėlto nagrinėjamoje sutartyje, beje, numatyta galimybė paskolos

gavėjui paprašyti atlikti pakeitimus dėl mėnesinių įmokų termino, kad jis prireikus galėtų išvengti įmokos nesumokėjimo rizikos.

- 15 Vis dėlto svarbu žinoti, ar pranešimas prieš trisdešimt dienų gali būti laikomas veiksmu, lemiančiu ryškų neatitikimą vartotojo nenaudai.
- 16 Galiausiai 2017 m. sausio 26 d. Teisingumo Teismo sprendime nurodyta, ar keturi suformuluoti kriterijai, kuriais remdamasis nacionalinis teismas vertina galimą sąlygos, susijusios su sutarties nutraukimu prieš terminą dėl skolininko įsipareigojimų nevykdymo per nustatytą laikotarpį, nesąžiningumą, turi būti taikomi kumuliatyviai ar alternatyviai. Toks atsakymas reikalingas siekiant priimti sprendimą dėl kasacinio skundo pagrindo ir nacionaliniam teismui pateikti paaiškinimą dėl ginčijamos sąlygos nesąžiningumo vertinimo metodo.
- 17 Taip pat kyla klausimas, ar tuo atveju, kai kriterijai taikomi kumuliatyviai, sąlygos nesąžiningumo vis dėlto nebūtų galima atmesti, atsižvelgiant į kurio nors kriterijaus sąlyginę svarbą.
- 18 Kasacinio skundo pagrindu pateikti klausimai, nuo kurių priklauso kasacinio skundo baigtis ir kurie reikalauja vienodai aiškinti byloje taikytinus Sąjungos teisės aktus, pateisina kreipimąsi į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą.
- 19 Taigi reikia sustabdyti kasacinio skundo nagrinėjimą, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą dėl nurodytų aspektų.

REMDAMASIS ŠIAIS MOTYVAIS, Teismas:

<...>;

PATEIKIA Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos klausimus:

1. Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais 3 straipsnio 1 dalis ir 4 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama sutartyse, sudarytose su vartotojais, susitarti atleisti nuo pareigos pateikti raginimą vykdyti įsipareigojimus, net jeigu toks atleidimas sutartyje numatytas aiškiai ir nedviprasmiškai?

2. Ar 2017 m. sausio 26 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas *Banco Primus* (C-421/14) turi būti aiškinamas taip, kad daugiau kaip trisdešimties dienų vėlavimas sumokėti vieną pagrindinės paskolos sumos įmoką, palūkanas ar kitus mokesčius gali būti laikomas pakankamai reikšmingu įsipareigojimų nevykdymu, atsižvelgiant į paskolos laikotarpio trukmę ir jos sumą bei bendrą sutartinių santykių pusiausvyrą?

3. Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB 3 straipsnio 1 dalis ir 4 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama sąlyga, kurioje numatyta galimybė sutartį nutraukti prieš terminą, kai daugiau nei trisdešimt dienų vėluojama sumokėti, jeigu pagal nacionalinę teisę, pagal kurią reikalaujama prieš

sutarties nutraukimą prieš terminą pateikti raginimą įvykdyti įsipareigojimus, šalims leidžiama nukrypti nuo šios taisyklės, tačiau tokiu atveju reikalaujama tinkamai pranešti?

4. Ar keturi kriterijai, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo suformuluoti 2017 m. sausio 26 d. Sprendime *Banco Primus* (C-421/14), kuriais remdamasis nacionalinis teismas vertina galimą sąlygos, susijusios su sutarties nutraukimu prieš terminą dėl skolininko įsipareigojimų nevykdymo per nustatytą laikotarpį, nesąžiningumą, taikomi kumuliatyviai ar alternatyviai?

5. Jei šie kriterijai taikomi kumuliatyviai, ar vis dėlto sąlygos nesąžiningumas gali būti atmestas, atsižvelgiant į tam tikro kriterijaus sąlyginę svarbą?

Bylos nagrinėjimas SUSTABDOMAS, kol bus priimtas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas.

<...> [Kasacinio skundo pagrindai pridėti prie sprendimo]